

מבעד למסוה*

(שעורים בחסתכלות)

אם תרצו, הרי
 זו אנדה:
 כשנחקצו הפעם
 אל קברו של „נביא-
 מוסא“ — כך מספרים
 „בני-דורנו“ — ובקשו
 להכנס אל המערה כדי לתחלל, כנהוג, נסגרה
 הדלת בפניהם — מעשה שטן! — ומאנה
 להפתח.

* אסור תודה יהיה החתום טעה לקוראים אם
 יכתבו לו עפ"י כתבת המערכת של „דאר היום“ על כל
 בזה שקראו או שמעו כעולמנו, חסד עושהם לו מטעמים
 לקוראיהם. — ע 1 2 3 4

עמדו זקני השיכים בדחילו ורחימו לפני
 פתח המערה ובקשו והתחננו לפניו בכל מיני
 בקשות ורחנונים — ממש, כמו במעשה „עלי-
 באבת“ — אך ללא הועיל!

פחאם התפרץ אחד מה „שבאכי, מאן-דהו-
 בריון אל הדלת, ויאמר לפתחה בכת הזרוע — אך
 לשוא!

או הנישו כלם והבינו כי כל זה מאללתי
 ויתעצבו מאד אל לבם. עד שבא הנציב אל
 חמקוס, כידוע, ויגש אחד השיכים אל המערה
 וידפק שלש דפיקות על הדלת ויקרא בקול:
 יא נביא מוסא! נינה בן „דינה“, שמואל הנציב
 בא לבקרך; אנא, פתח נא!

ומיד נפתחה הדלת...

ואם לא תרצו, הרי זו הנדה:
 — זוהי הפעם הראשונה, אמר ה. ט. בחנ-

הבוכרים של פסח, שזכינו אחרי אלפים שנה
 לסדר בבית-הממשלה בירושלים, סדור פסח
 כדלכתו.

אין אני בקי כליכך בדיני הסדר של
 פסח ואין כונתי, כמו שאומרים, אל „הגדה“
 אלא לכדורים, כלומר, לכדורי-הבצק.
 (קניטלעך בלעז). אבל עד כמה שאני קורא
 בעתונים ושוטע „מה עמא דבר“, נדמה לי כי אין
 זה סדר פסח. כהלכתו...

אומרים, למשל, שאינו מוקדק כראוי
 במצות „כריקת חמץ“ לפני הפסח, דהיינו לבדק
 בכל הסקומות שברשותו בממשלה ומחוצה לה
 ולבער את החמץ ולומר את כל. והי
 רצון עד נמירא, כידוע.

ויש שפלינים ואומרים כי הוא משחמש
 בטין. תגדה משונה, נוסח לונדון, שעברה להם
 כגראא בירושח, מעשרת השבטים. ואין נותנים

אצלם כלל לומר: ביד חזקה, כרוע נמויה ובמורא
 גדול, עם כל הבאורים והפרושים כנהוג במדינות
 צרפת, להבדיל, תחת ממשלה גורו מפני, ואין
 זכר אפילו לשפוך חמתך.

התראו? לו נבחרתי או בין שלשת
 היועצים החילוניים, הייתי טיען לרבנים
 הראשיים שלנו, שיחיו, להניש לו למחנה הגדה
 אחרת עם כל הדינים של „הסדר“ בארצנו
 ולהסביר לו — הן הוא מקנא קנאת הדת! —

שאם לא קיים כל המצוות הנהוגות בפסח
 בארצנו, לא יצא ידי חובתו. ובזכות זו,
 יזכה לסדר באמת סדור פסח כהלכתו, עפ"י
 משפטו ותוקתו, ולא נכשל עוד חלילה במכת-
 מצרים הראשונה כחשוא, ולא יאמרו עוד: אמור
 מעתה, ביפו לקו היהודים מאחים והפשים
 סכות...

אכן, נורא הדבר! מעשה תעתועים
 באמת!

השמעוהם? כל אנשי איי מרן ועד באר-
 שבע: בורגנים, טורים, סקירים. כל הפועלים
 למיניהם ואפילו ה„אהרותניקעס“ ריל, לקחו והכריזו
 „מלחמה קדושה“ (ניהאד בערבית) על המסים באיי.
 הפועלים הריבולוציונרים נאיי — מסיים מר אדמוני
 את מאמרו הגלוב נגד המלחמה הקדושה
 בהיודישער זורנאלי סיום 22 מרס — פונים איפא
 בקריאה חמה לכל הפועלים בעלי-ההכרה שבעולם,
 לבלי להניח כל „טרור ומונרום“ נגד פועלים
 יהודים. אנו מקווים כי כל הפועלים שבעולם ירימו
 קול מחאה וזועה נגד מעשי התעתועים
 נגדם בשם העברי, כביכול:

קווקים נגולים!...

לעיע פנו העשוקים והעלובים" המסכנים
 האלה בקריאה חמה אל „שבנינו“ „בני דורנו“

להושיע להם יד עזרה נגד הכורגנים המנצלים אותם
 פה בארץ ויזמינו אותם להשתחף בשמחתם ביום
 חג הפועלים.

כנראה, שכתו המספרים שלנו את הכרחה
 הידועה שברך אותם הקביה לפנים:
 פרא אדם... ידו בכל ויד כל בו... ועוד
 כלל אחד קמן שכחו בחכמת הסולישיקה. הפועלים
 הריבולוציונרים שלנו כי אסור להדליק אש במקום
 שיש בו חמרים ממוצאים...

Dangerous!

עז מות